

“Un drum în viață: Bucșani - între București și Europa! Servicii sociale pentru copii și tineri din mediul rural din județul Giurgiu”

Proiect finanțat prin granturile SEE 2009 – 2014, în cadrul Fondului ONG în România

Educația non-formală

Educația non-formală este cea mai nouă abordare a învățării prin activități plăcute, recreative și motivante. Conceptul de educație non-formală a apărut la sfârșitul anilor '60, ca o completare a educației predate în școli și universități. În 1997, UNESCO definea educația non-formală ca fiind constituită din „orice activități educaționale organizate și susținute care nu corespund exact a ceea ce numim educație formală. Aceasta poate fi realizată în cadrul sau în afara instituțiilor de educație și se adresează persoanelor de toate vârstele.”

Mulți specialiști spun că educația non-formală are un caracter mai puțin rigid, dar adesea cu același rezultat formativ ca și educația școlară sau formală. Acțiunile educative, care sunt plasate în cadrul acestui tip de educație, sunt flexibile și vin în întâmpinarea diferitor interese, particulare sau chiar specifice pentru fiecare persoană.

Educația non-formală oferă posibilitatea unor altfel de metode, interactive și diversificate, pentru obținerea unor cunoștințe și aptitudini noi, cât și pentru punerea acestora în practică. Exemple de metode ce pot fi folosite în contextul non-formal:

- ✚ jocuri de rol
- ✚ dezbateri
- ✚ activități de team building
- ✚ brainstorming
- ✚ jocuri de improvizație

Joaca te eliberează! Fiecare confruntare, și în mod sigur confruntarea cu alte culturi, provoacă oamenii să înceapă un proces creativ. La fel cum entuziasmul unui pictor este provocat de ceea ce vede, înainte de a începe să lucreze cu pensulele și vopselele pentru a crea imagini care nu au existat înainte. Însă dacă vedem ceva nefamiliar, de multe ori ne uităm uimiți și nici nu ne mai mișcăm. Mai mult decât orice altă metodă, joaca oferă o cale de scăpare. Este cea mai potrivită metodă de a provoca un proces creativ. Prin joacă, oamenii sunt confrunțați cu propriile valori și standarde și cele ale celorlalți. Acea confruntare poate să fie dificilă, însă jocurile le mai îndulcesc. Ceea ce oamenii joacă este de multe ori o imitație a vieții reale, însă nu este real. Asta îi face să se simtă liberi. Oamenii pot să dea frâu liber imaginației și să își elibereze creativitatea. Joaca înseamnă a pune lucrurile în perspectivă, a nu te lua foarte în serios, a lăsa grijile zilei de mâine în spatele tău pentru

“Un drum în viață: Bucșani - între București și Europa! Servicii sociale pentru copii și tineri din mediul rural din județul Giurgiu”

Proiect finanțat prin granturile SEE 2009 – 2014, în cadrul Fondului ONG în România

un moment. Când oamenii se joacă se pare ca regulile sunt puse deoparte și un fel de unitate temporară se crează. De aceea jocurile sunt modul ideal de a provoca procese de învățare interculturală sau de a le pregăti, testa și digera. Pentru că joaca este o cale sigură, însă activă de a imita evenimente. Joaca stimulează imaginația și abilitatea de a explora situațiile incerte, de a practica între timp. Depășirea barierelor în siguranță, așa ca în viața reală.

Cum învățăm:

10% din ceea ce citim

20% din ceea ce auzim

30% din ceea ce vedem

50% din ceea ce vedem și auzim

70% din ceea ce spunem când vorbim

90% din ceea ce spunem în timp ce facem

Ce trebuie să facem pentru a crea o situație de învățare:

- ♣ locul potrivit: calm, plăcut, confortabil, neîntrerupt
- ♣ oamenii doresc să învețe
- ♣ oamenii știu de ce învățarea este importantă
- ♣ mesajul trebuie făcut interesant, excitant și variat
- ♣ livrarea nivelului potrivit de informație către participanți

